

USTAWA

z dnia 26 kwietnia 1984 r.

o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. Nr 14, poz. 85) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

- a) w ust. 2 po wyrazie „cywilnego” dodaje się wyraz „obywatelstwa” oraz przecinek,
- b) w ust. 3 dodaje się na końcu zdania wyrazy „oraz poświadczającym obywatelstwo polskie”;

2) w art. 4:

- a) oznaczenie ust. 1 skreśla się,
- b) ust. 2 skreśla się;

3) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba zameldowana na pobyt czasowy i przebywająca w tej samej miejscowości nieprzerwanie dłużej niż 2 miesiące jest obowiązana zameldować się na pobyt stały, chyba że zachodzą okoliczności wskazujące na to, iż pobyt ten nie utracił charakteru pobytu czasowego. Za okoliczności uzasadniające zameldowanie na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące uważa się w szczególności:

- 1) wykonywanie pracy poza miejscem pobytu stałego,
- 2) pobyt związany z kształceniem się, leczeniem, wypoczynkiem lub ze względów rodzinnych,
- 3) odbywanie czynnej służby wojskowej,
- 4) pobyt w zakładach karnych i poprawczych, aresztach śledczych, ośrodkach przystosowania społecznego, schroniskach dla nieletnich i zakładach wychowawczych.”

4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Przy dopełnianiu obowiązku meldunkowego należy przedstawić dokument stwierdzający tożsamość, a w uzasadnionych przypadkach — inny dokument pozwalający na ustalenie tożsamości.

2. Przy zameldowaniu na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące należy przedstawić potwierdzenie uprawnienia do przebywania w lokalu (pomieszczeniu), w którym ma nastąpić zameldowanie.”

5) w art. 10 w ust. 2 po wyrazie „pobyt” dodaje się wyrazy „stały lub”;

6) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba obowiązana do zameldowania się na pobyt stały zgłasza wymagane do zameldowania dane terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwemu ze względu na nowe miejsce jej pobytu.”

7) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Zameldowania na pobyt stały lub czasowy w zakładzie hotelarskim, w zakładzie udzielającym pomieszczenia w związku z pracą, nauką, leczeniem się lub opieką społeczną, dokonuje się u kierownika zakładu lub upoważnionej przez niego osoby. Przepisu art. 9 ust. 2 nie stosuje się.”

8) art. 15 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 15. 1. Osoba, która opuszcza miejsce pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad 2 miesiące, jest obowiązana wymeldować się w terenowym organie administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwym ze względu na dotychczasowe miejsce jej pobytu, najpóźniej w dniu opuszczenia tego miejsca oraz podać nowe miejsce i adres pobytu.
2. Terenowy organ administracji państwowej wydaje na wniosek strony lub z urzędu decyzję w sprawie wymeldowania osoby, która utraciła uprawnienie wymienione w art. 9 ust. 2 i bez wymeldowania się opuściła dotychczasowe miejsce pobytu stałego, albo osoby, która bez wymeldowania się opuściła dotychczasowe miejsce pobytu stałego i nie przebywa w nim co najmniej przez okres 6 miesięcy, a nowego miejsca jej pobytu nie można ustalić.
3. Osoba, która wyjeżdża za granicę na okres dłuższy niż 2 miesiące, jest obowiązana zgłosić swój wyjazd oraz powrót właściwemu ze względu na miejsce pobytu stałego organowi wymienionemu w ust. 1. Zgłoszenia wyjazdu dokonuje się najpóźniej w dniu opuszczenia dotychczasowego miejsca pobytu, a zgłoszenia powrotu — najpóźniej przed upływem czwartej doby, licząc od dnia powrotu.”;

9) art. 16 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 16. 1. Jeżeli okres pobytu czasowego trwającego do 2 miesięcy odpowiada okresowi zgłoszonemu przy zameldowaniu, osoba opuszczająca miejsce tego pobytu jest zwolniona od obowiązku wymeldowania się.
2. Osoba, która opuszcza miejsce pobytu czasowego trwającego do 2 miesięcy przed upływem czasu zgłoszonego przy zameldowaniu, jest obowiązana wymeldować się najpóźniej w dniu opuszczenia tego miejsca.”;

10) w art. 18 w ust. 1, po wyrazach „domu wycieczkowego” dodaje się wyrazy „pokoju gościnnego.”;

11) art. 19 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 19. Osoba przebywająca w określonej miejscowości w celach turystyczno-wypoczynkowych poza zakładami określonymi w art. 18 jest zwolniona z obowiązku zameldowania się, jeżeli jej pobyt w tej miejscowości nie przekracza 30 dni.”;

12) art. 25 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 25. Uczestnicy wycieczek dokonują zameldowania się na pobyt czasowy za pośrednictwem kierownika wycieczki, który jest obowiązany z chwilą przybycia wycieczki do zakładu hotelarskiego zgłosić pobyt wycieczki kierownikowi zakładu lub pracow-

nikowi upoważnionemu do przyjmowania zgłoszeń, przedstawiając listę uczestników wycieczki oraz dokumenty uprawniające ich do pobytu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.”;

13) art. 29 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 29. 1. Wynajmujący, najemca, osoba, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, lub właściciel lokalu jest obowiązany potwierdzić fakt pobytu osoby zgłaszającej pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące, a ponadto właściciel (zarządca) budynku jest obowiązany wskazać, czy osobie tej przysługuje uprawnienie do przebywania w lokalu, w którym ma nastąpić zameldowanie.
2. Osoby wymienione w ust. 1 są obowiązane do zawiadamiania właściwego terenowego organu administracji państwowej o stałym lub czasowym pobycie innej osoby w ich lokalach (pomieszczeniach) oraz o opuszczeniu przez nią tego lokalu (pomieszczenia), jeżeli osoba ta nie dopełniła obowiązku meldunkowego. Zawiadomienie powinno być dokonane niezwłocznie po upływie terminu określonego do wykonania obowiązku meldunkowego.”;

14) w art. 30:

- a) w ust. 1 wyraz „urząd” zastępuje się wyrazem „organ”;
- b) w ust. 2 po wyrazie „soltysie” dalsze wyrazy skreśla się;

15) w art. 31 w ust. 2 wyraz „urząd” zastępuje się wyrazem „organ”;

16) art. 32 skreśla się;

17) w art. 36 po wyrazie „opiekuna” dodaje się wyraz „prawnego”;

18) w art. 40 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) zameldowanie na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące oraz wymeldowanie z takiego pobytu.”;

19) w art. 42 w ust. 2 wyrazy „7 dni” zastępuje się wyrazami „14 dni”;

20) art. 43 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 43. 1. Osoba, która utraciła dokument stwierdzający tożsamość, jest obowiązana zawiadomić o tym w ciągu 24 godzin najbliższy terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego. Organ ten wydaje zaświadczenie o utracie dokumentu stwierdzającego tożsamość, ważne do czasu wydania nowego dokumentu.
2. W razie znalezienia własnego dokumentu stwierdzającego tożsamość, zgłoszonego jako utracony, należy zawiadomić o tym w ciągu 24 godzin terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, w którym został złożony wniosek o wydanie nowego dokumentu, jeżeli w miejsce zgłoszonego jako utracony nie został jeszcze wydany nowy dokument.”;

3. W razie znalezienia cudzego dokumentu stwierdzającego tożsamość lub własnego dokumentu stwierdzającego tożsamość, w miejsce którego wydano już nowy dokument, należy w ciągu 24 godzin złożyć ten dokument najbliższemu terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego.”;
- 21) art. 46 otrzymuje brzmienie:
„Art. 46. Dowody osobiste i tymczasowe zaświadczenia tożsamości wydają terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwe ze względu na miejsce pobytu stałego osób określonych w art. 35.”;
- 22) w art. 47:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Ewidencję ludności prowadzą terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego.”;
b) w ust. 2 wyraz „urzędy” zastępuje się wyrazem „organy”;
- 23) w art. 48:
a) w ust. 1 wyraz „urząd” zastępuje się wyrazami „terenowy organ administracji państwowej”;
b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
2. Jeżeli zgłoszone dane budzą wątpliwości, o dokonaniu zameldowania lub wymeldowania rozstrzyga właściwy terenowy organ administracji państwowej.”;
- 24) art. 53 otrzymuje brzmienie:
„Art. 53. Przez użyte w ustawie określenie «terenowe organy administracji państwowej» określonego stopnia rozumie się terenowe organy administracji państwowej takiego stopnia, do których kompetencji należą sprawy ewidencji ludności i dowodów osobistych.”;
- 25) art. 54 otrzymuje brzmienie:
„Art. 54. Kto zbywa własny lub cudzy dokument stwierdzający tożsamość, podlega karze pozbawienia wolności do lat 2, ograniczenia wolności lub grzywny.”;
- 26) art. 56 otrzymuje brzmienie:
„Art. 56. Kto:
1) uchyla się od obowiązku posiadania dokumentu stwierdzającego tożsamość,
2) zatrzymuje dokument stwierdzający tożsamość przy przyjmowaniu do pracy lub jako zabezpieczenie wykonania świadczenia albo nie dopełnia ciążącego na nim obowiązku dokonania wymaganego wpisu w tym dokumencie,
3) nie dopełnia ciążącego na nim obowiązku przedstawienia dokumentu stwierdzającego tożsamość uprawnionemu organowi lub instytucji w celu dokonania w nim wymaganego wpisu albo nie będąc uprawnionym dokonuje wpisu w tym dokumencie,
4) nie zwraca dokumentu stwierdzającego tożsamość w razie utraty obywatelstwa polskiego,
5) nie wykonuje ciążącego na nim obowiązku zwrotu dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby zmarłej,
6) nie zwraca znalezionej dokumentu stwierdzającego tożsamość,
podlega karze ograniczenia wolności do 3 miesięcy lub karze grzywny do 20 000 złotych.”
- Art. 2. Minister Spraw Wewnętrznych ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów prawnych ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.
- Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1984 r.
- Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*